

Milí přátelé a zájemci o MMS,

(z bezpečnostních důvodů byla pozměněna jména lidí a míst)

dne 1. října 2013 jsme vás informovali o novém projektu MMS, v rámci kterého bylo v blízkosti města Jinja v Ugandě ošetřeno proti malárii 200 sirotků prostřednictvím MMS. Iniciátorem projektu byl Mathias, mladý Rakušan, který žije v současnosti v Ugandě.

Několik týdnů předtím mne kontaktoval Bob z Ameriky, kterého velmi zajímalo působení

MMS proti malárii. Psal, že je činný v organizaci, která financuje velkoprojekty, a že se chce zasadit o to, aby se tato organizace zabývala malárií, resp. aby podporovala léčení malárie. Později se ukázalo, že jde o klub Rotariánů.

Jelikož byl Bob velmi angažovaný a chtěl sám vidět, jak MMS léčí malárii, pozval jsem ho také do Ugandy, aby se projektu zúčastnil. Přišlo ale rozčarování, když Bob rozeslal e-mail všem Rotary klubům v okolí Jinji a vyzval členy, by se projektu zúčastnili jako pozorovatelé. Rotariáni se poté informovali u zdravotního úřadu, kde jim bylo sděleno, že MMS není žádný lék.

Nyní věděly úřady, že budeme opět ošetřovat lidi s pomocí MMS. To jsme nechtěli, protože jsou to právě úřady, které nerady vidí, když jsou lidé prostřednictvím MMS vyléčeni z malárie. Nastala tedy situace „dobrý úmysl, chybné provedení“. Opět se mi potvrdilo, že je třeba být velmi opatrný při jednání s lidmi, kteří si myslí, že mohou pro MMS nadchnout organizace. Jsou to většinou lidé, kteří chtějí změnit svět, ale v konečném důsledku, jako v tomto případě, svou zodpovědnost přenášejí na jiné.

Abychom neměli problémy s úřady, zveřejnili jsme tedy pro jistotu, že od projektu upouštíme. Jelikož se však tento projekt nekonal v Jinje samotné, ale ve vesnici, jejíž jméno nikdo neznal

a která se nacházela asi 30 minut jízdy autem od Jinji, odvážili jsme se přesto projekt provést.

Jak k tomuto MMS projektu došlo?

Když byl Mathias před dvěma roky poprvé v Ugandě, seznámil se se Simonem – mladým knězem, který se tenkrát staral o sirotky a vedl malou organizaci. Mathias dnes podporuje Simona, jak jen může. Existuje dokonce malá škola, ve které vypomáhá při vyučování.

Když uslyšel Mathias o projektu Červeného kříže a viděl videa na YouTube, musel myslet na nemocné lidi ve své oblasti. Přání těmto lidem pomoci stále sílilo. Ukázal filmy Simonovi. Ten byl nadšen a velmi stál o to, aby bylo lidem v jejich okolí podáváno MMS.

Zde jsou znovu linky k oběma filmům o projektu Červeného kříže:

<http://www.youtube.com/watch?v=nugHYeKf0ks>

<http://www.youtube.com/watch?v=4j74kPNstyQ>

Dne 29. září 2013 jsem obdržel od Mathiase následující e-mail:

„Dobrý den,

jsem teď v Jinje a budu vyučovat sirotky. Asi před dvěma měsíci jsme telefonovali a říkal jste, že přijedete v říjnu do Ugandy a že bychom zde v Jinje mohli ošetřovat lidi MMS. Je to ještě aktuální?

Srdečné pozdravy

Mathias“

Tento e-mail mne velmi potěšil, protože mi dal pocit, že nejsem v Ugandě činný sám. A dostal jsem znovu možnost dokumentovat účinnost MMS u malárie. Po tomto e-mailu šlo všechno velmi rychle. Samozřejmě bylo ošetření MMS ještě aktuální. V dalších dnech jsme byli v opakovaném e-mailovém a telefonním kontaktu a probírali jsme další organizační opatření.

Přípravy

Během jednoho týdne bylo vše naplánováno. Pro provedení krevních zkoušek jsem zajistil laborantku s mikroskopem. Koupil jsem 250 rychlostů na malárii pro předběžné vyšetření a zkontaktoval stejného kameramana, který už rok před tím dělal filmové záběry pro Červený

kříž.

Mathias se postaral o ubytování s elektrinou. A také o stoly, židle, stan, lékaře se třemi zdravotními sestrami a o dárek, který jsme slíbili každému nemocnému malárii, který přijde na druhou krevní kontrolu dalšího dne.

Ve středu 9. října měl projekt MMS začít.

Cesta do Jinji

V úterý odpoledne jsme byli připraveni a vyjeli jsme s kameramanem a laborantkou do Jinji, města vzdáleného 100km od Kampaly, kde jsem poprvé osobně potkal Mathiase. Byl jsem velmi překvapen, když stanuli Mathias a Simon přede mnou – oba byli mladí muži jen něco před dvacet.

Dalšího ráno jsme šli do toho. Všichni byli velmi napjati, jak proběhne den. Nikdo nevěděl, kolik lidí můžeme očekávat. Mathias a Simon neměli vůbec žádnou představu o tom, jak by měl probíhat pracovní postup lékaře, prohlídky, laboratoře, podání MMS a následné kontroly o 24 hodin později.

Já sám jsem sbíral zkušenosti rok předtím u Červeného kříže, ale v Africe je třeba být vždy připraven na nepředvídané věci a být kreativní. Však nám to den ukáže.

Alzamiz

V devět hodin jsme dorazili do Alzamizu, do vesnice, ve které se měl projekt uskutečnit. Mimo spolupracovníky už na nás ve stanu čekalo asi 30 lidí. Ihned jsem začal s dělbou práce a instruoval jsem pomocníky, co mají dělat. Byl jsem mile překvapen, když se laborantka Harriet projevila jako organizační talent. Začala také lidem přidělovat úkoly. Ukázal jsem Mathiasovi a jedné zdravotní sestře, jak mají aplikovat MMS kapky. Rozlišovali jsme přitom mezi těmi, kteří malárii měli, a zdravými.

Nemocní malárii dostali následující dávky:

Dospělí	18 kapek
Děti od 2 do 12 let	8 kapek
Děti do 2 let	2 kapky

Ti, kteří malárii netrpěli, dostali následující dávky:

Dospělí	8 kapek
Děti od 2 do 12 let	6 kapek
Děti do 2 let	2 kapky

Po zaškolení všech jsme mohli začít. Jestli každý svou úlohu pochopil, měla ukázat praxe.

Průběh byl takovýto:

Nejdříve šli lidé k lékaři, kde byli zaregistrováni a vyplnili vstupní formulář.

Od lékaře pokračovali pacienti k předběžnému vyšetření na malárii. To prováděli zdravotní sestra a ošetřovatel pomocí rychlotestů na malárii. Podle rychlotestů bylo možné rozdělit lidi do dvou skupin. Ve skupině 1 byli lidé s malárií a ve skupině 2 lidé bez malárie.

Lidé ze skupiny 2 byli ihned odvedeni ke stolu, kde bylo podáváno MMS. Poté, co dostali své MMS kapky, mohli tito lidé jít domů.

Lidé ze skupiny 1 museli nyní do laboratoře, kde jim byla podruhé odebrána krev. Pod mikroskopem bylo znovu zkontrolováno, zda mají skutečně malárii, a byl stanoven počet jednobuněčných parazitů, kteří způsobují malárii, v krvi.

U všech, u kterých byly rychlotesty na malárii pozitivní, potvrdilo také mikroskopické vyšetření malarické parazity, tedy, že trpěli malárií. V tomto smyslu lze říci, že jsou testy na malárii dosti přesné. To, jestli byli pacienti, kteří v testu vyšli negativně, skutečně negativní, jsme z časových důvodů nemohli vyšetřit.

Poté, co jsme v průběhu dne provedli drobné změny, byli nakonec všichni spolupracovníci a zejména Mathias, Simon, lékař, zdravotní sestry, laborantka a kameraman s jeho průběhem velmi spokojeni.

Prvního dne jsme ošetřili 181 pacientů MMS. Z nich bylo 48 pozitivních na malárii a dostali malarickou dávku.

Velká událost však na nás čekala až druhého dne, kdy jsme měli provést u malarických pacientů druhé krevní vyšetření. Ačkoliv jsem nikdy o působení MMS u malárie nepochyboval, velmi jsem doufal, abychom měli dobré výsledky.

V noci strašně přšelo. Když jsme ráno jeli do Alzamizu, přestal jsem věřit, že do vesnice dospějeme. Silnice byla tak kluzká a bahnitá, že jsme mohli každým okamžikem skončit v příkopu. Jako zázrakem se nám však podařilo udržet auto na silnici a po dobrodružné jízdě jsme dorazili do vesnice.

Den druhý

Když jsme dorazili, bylo na místě už mnoho nových lidí. Také lidé ošetření proti malárii z předchozího dne už tam byli a čekali na své kontrolní vyšetření.

Jelikož byl průběh dne kvůli kontrolnímu vyšetření malarických pacientů o něco jiný než prvního dne, museli jsme provést novou dělbu práce. Bylo třeba v laboratoři vyšetřit ty lidi, kteří měli včera ještě malárii. Všichni, kteří byli dnes pozitivně testováni na malárii, museli tedy počkat, až bude tato skupina hotová.

Poté, co všichni opět zaujali svá místa, shromáždili jsme se v laboratoři a s napětím čekali na výsledky kontrolního vyšetření, které se mělo uskutečnit asi 24 hodin po vyšetření prvním.

Když naše laborantka Harriet dokončila prvních dvacet vyšetření, s údivem nám potvrdila, že v krvi už nenašla žádného původce malárie. Pocítil jsem úlevu. Zase jsme to zvládli. Už zase jsme mohli světu předložit dokumentaci, která potvrzuje, že je možné vyléčit malárii během 24 hodin. Opět máme v ruce něco, co potvrzuje, že nesmíme lidem nikdy bránit v přístupu k účinku MMS.

Měl jsem, co jsem chtěl. Poté, co se Červený kříž v květnu 2013 distancoval od svého projektu v Luuce, při kterém bylo během 24 hodin vyléčeno 154 lidí z malárie, jsem mohl opět světu ukázat, že vyléčení z malárie prostřednictvím MMS není žádným ojedinělým případem a že s opakovanými důkazy nejsme zdaleka u konce.

Všichni lidé, u kterých bylo tohoto dne provedeno druhé vyšetření krve, byli bez malárie. A tak tedy můžeme podat další zprávu o stoprocentním vyléčení z malárie během 24 hodin.

Nejenom lidé s malárií se však cítili lépe. Vrátili se také lidé, kteří neměli malárii, ale byli velmi nemocní a cítili se po včerejší dávce MMS opět zdraví.

Od té doby, co jsem v roce 2009 pracoval s MMS v Mozambiku, mohu podávat opakovaně zprávy o zázračném vyléčení. Když se mě lidé ptají, co znamená MMS, říkám Miracle Mineral Supplement (zázračný minerální doplněk) a oni se většinou smějí, protože nevěří na „zázračné prostředky“. Když však poté dostanou MMS a jsou příštího dne zdraví, vždy potvrzují zázrak, který zažili na vlastním těle.

Rozdávání dáreků

Další průběh dne se stal trochu chaotickým. Lidé vyléčení z malárie měli nyní dostat dárek, protože si dali tu námahu a přišli znovu. Mathias a Simon za tímto účelem koupili v Jinje více než 200 triček v second-hand obchodě.

Poté, co lékař potvrdil vyléčení, přečetl jména vyléčených a poslal je k místu, kde se rozdávala trička. Ačoliv již mnozí u triček byli, skupina vyléčených se nezmenšovala.

Něco tady matematicky neklapalo. Všichni, ať již vyléčení nebo ne, chtěli tričko zadarmo a mísili se proto do skupiny vyléčených.

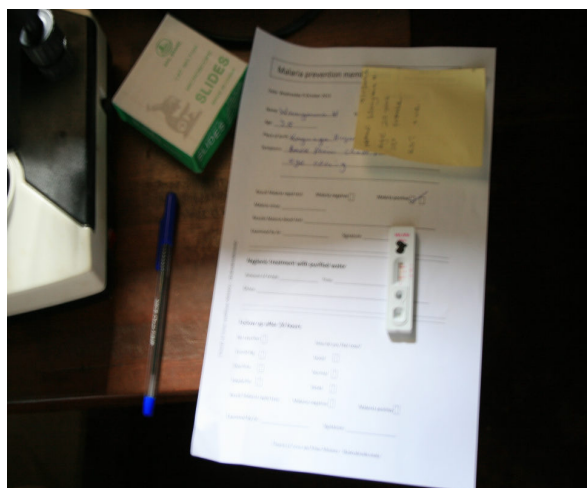
Teď šlo o to, udržet pořádek, přičemž jsme byli náhle konfrontováni s největším problémem Afriky. Zastavil jsem výdej triček a všechny odkázal na svá místa. Triček už hodně ubylo, ale skupina se nezmenšovala. Opět byla vyvolána jména a vyléčení lidé byli odvedeni stranou. Pouze tito směli dostat tričko. Když jsem pak ale uviděl, že výdejci zase tisknou každému, kdo

se připelete, do ruky tričko, bylo to nad mé síly a nechal jsem věci volný průběh.

Tohoto dne nepřišlo tolik pacientů, ale bylo nápadné, že jsme měli zase procentuálně stejný podíl lidí pozitivních na malárii.

Den byl uzavřen s vděčností. Sklidili jsme hodně díky od lidí a podařilo se nám udělat krásné filmové záběry a dobrá interviews s vyléčenými.

Následná obhlídka

Tohoto dne dostalo 16 lidí dávku proti malárii.

Příštího dne jsme se už ale nechtěli kvůli dalšímu kontrolnímu vyšetření vracet. Počasí bylo příliš nejisté, bylo období dešťů. Pokud by v noci pršelo, už by se nám nepodařilo znovu dojet do vesnice. A pokud by pršelo přes den, už bychom neodjeli. Byli jsme ale přesvědčeni, že následujícího dne budou všichni stejně tak jako dnes prosti malárie.

Na závěr potvrdili lékař a zdravotní sestry znovu, jak důležitá je práce, kterou děláme, a že se máme prosím velmi brzy vrátit.

Poté jsem vysvětlil Mathiasovi a Simonovi, že lidem mohou dále podávat MMS bez potřeby náročného předběžného a následného vyšetření. Teď ví každý, že to účinkuje, a každému, který má nebo nemá malárii, je možné dát malarickou dávku. Tím bude vždy zaručeno, že dojde k vyléčení z malárie. Těm, kteří malárii nemají, bude možná trochu více špatně, ale to není vzhledem k následnému vyléčení tak zlé.

Všichni pochopili, oč jde, a každý musí jednat v rámci své vlastní zodpovědnosti. Jeden člověk samotný nemůže Afriku zprostit malárie. Na to je zapotřebí mnoha „světel“, tedy odvážných mužů či žen.

Na závěr vystoupil ještě kameraman Mustaque. Mustaque se velmi divil, když jsem mu vyprávěl, jak Červený kříž dnes popírá projekt MMS z roku 2012. Byl šokován a ptal se: vždyť jsem ta vyléčení z malárie filmoval a všichni jsmne přeci zažili, že byli lidé uzdraveni. Jak to může organizace na pomoc lidem jako je Červený kříž popírat? Ano, jak je možné vysvětlit lidem z Afriky, že tu jsou jen proto, aby plnili měšce koncernů?! Nejde o lidskou nemoc a chudobu, jde o hodně peněz, které se vydělávají na nemoci a bídě nejchudších z chudých. Mustaque to pochopil a prohlásil, že je připraven se účastnit dalšího projektu.

Číslo:

Prvního dne jsme měli 181 pacientů

Z toho mělo 48 malárii

Po druhé kontrole krve byly všechny kontrolované případy malárie negativní

Vychází průměrná hodnota 27% postižených malárii

Druhého dne jsme měli 63 pacientů

Z toho trpělo 16 malárii

Vychází průměrná hodnota 25% postižených malárii

Celkem jsme měli 244 pacientů, z toho 64 s malárii. Z toho vychází průměrná hodnota 26% postižení malárii mezi vesnických obyvatelstvem v okolí města Jinja.

Zajímavé je také, že ze 64 pacientů s malárii trpělo 31 dvojitou infekcí malárii, čili 48%. Celkem existuje pět různých původců malárie. Jak je vidět na tomto případě, stává se často, že jsou lidé nakaženi současně ne jedním, ale dvěma, možná i třemi různými původci malárie. To znamená, že jsou tito lidé velmi nemocni.

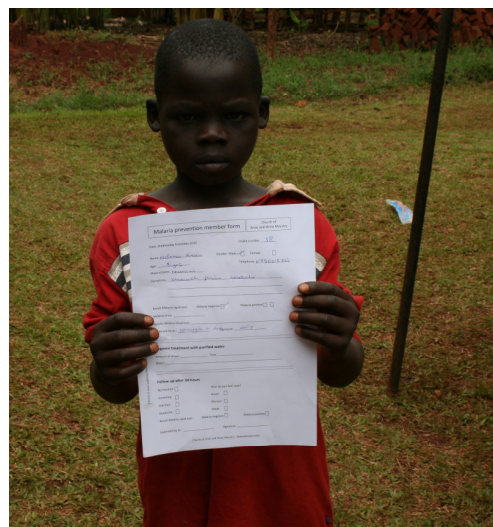

Vědecky

Věda se dvojnásobně a trojnásobně pojistila, aby jí nikdo nefušoval do řemesla, a ukrývá se za takzvaným etickým kodexem. Všechny procedury, které neprobíhají podle kódovaných kritérií, nejsou uznávány jako vědecké nebo etické. Nechci popírat, že to je mnoha případech správné. Ale v některých případech, kde je možné mnoha lidem rychle a s nízkými náklady pomoci, se tomu nesmí bránit, dokud nebude nalezeno nic lepšího.

V případě MMS, jehož účinek se snaží Jim Humble už téměř dvacet let etablovat ve veřejném povědomí a s jehož pomocí už byly z malárie uzdraveny desítky tisíc lidí bez vedlejších účinků, to věda dodnes nedotáhla dále než k tvrzení, že účinek MMS není vědecky prokázán.

Je to vše, co je nám věda schopna nabídnout? Je-li věda tolik omezená, nezbyvá nám nic jiného, než abychom sami lidem ukázali, co jim vědci neumožňují.

MMS ve vysílání Tagesschau

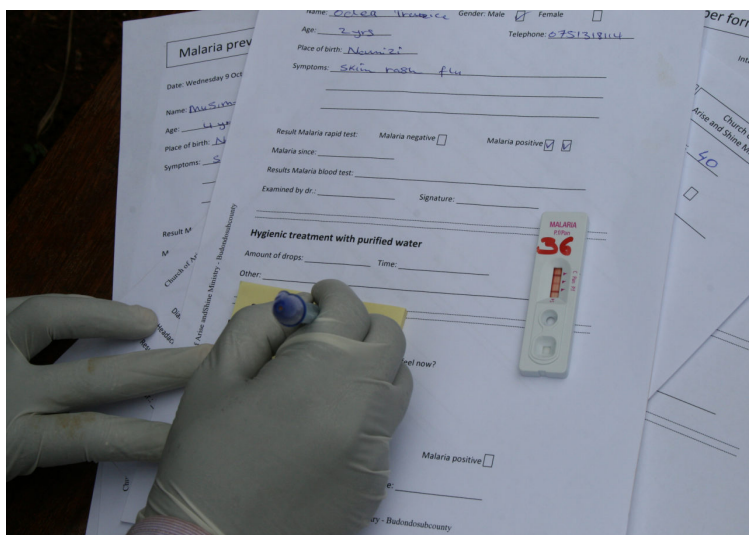
Dne 7. října, tedy dva dny před naším projektem MMS v Alzamizu, řekl profesor Jürgen May z Institutu Bernharda Nocha pro tropické lékařství v Hamburku ve zpravodajském vysílání stanice ARD Tagesschau, že je neetické ošetřovat lidi MMS proti malárii. A to přesto, že neexistuje lék proti malárii, který by bylo v Africe možné uspokojivým způsobem nasadit a který by byl pro každého cenově dostupný.

To je vše, co nám může věda nabídnout. Samozřejmě, že vědci neprozkoumají MMS vědecky, protože by pak měli problém, že skutečně existuje něco, co dovede vyléčit malárii a co zeštíhlí měšec farmakocernů, a ztratili by tvář.

V případě malárie lze hovořit o vědomém skrývání faktů. Televizní pořad v ARD potvrzuje, že věda o MMS ví, ale vědomě zadržuje fakta.

To je po lži Červeného kříže další zločin proti lidskosti, který je tentokrát páchan nikoliv v Ugandě, ale v Německu.

Jak je možné vysvětlit těm, kteří trpí malárií, že je neetické jim pomáhat prostřednictvím MMS? Skutečný důvod je tento: při ošetření MMS je dosahována stropní kvóta

úspěšnosti a MMS je cenově dostupné, ale bohužel nikoliv patentovatelné.

Rád bych na tomto místě co nejsrdečněji poděkoval všem účastníkům tohoto projektu za jejich nasazení a za odvalu po dobu dvou dní lidi ošetřovat s pomocí MMS.

Leo Koehof

Účastníci:

Mathias Krenn	iniciátor
Joshva	iniciátor
Kitawda	předseda z Namizi
Kabweru	lékař
Namunyana	zdravotní sestra
Namuzira	zdravotní sestra
Kazigo	zdravotní sestra
Haidibe	ošetřovatel
Harriet	laborantka
Mustaque	kameraman
Leo Koehof	vedoucí projektu

Náklady:

Kolik stojí provedení takového projektu?

Kameraman	900 USD
Laborantka s mikroskopem a chemikáliemi	300 USD
Rychlotesty na malárii	250 USD
Lékař + tři zdravotní sestry	100 USD
Kopírování	70 USD
Ubytování a strava	80 USD
Doprava	100 USD
Židle + stan + nájem místnosti	100 USD
Agregát na elektřinu	30 USD
MMS	20 USD

	2000 USD

V přepočtu na pacienta je to 8,20 USD, tedy přibližně 7 EUR.

Jestliže není potřeba provádět vyšetření a dokumentaci, jsou náklady mnohem nižší, a bylo by možné ošetřit lidi MMS za méně než 1,- EUR.

Poslední e-mail od Mathiase

„*Servus Leo,*

u Tebe všechno dobrý?

V pátek přišlo k místu ošetření podle Simona 10-15 šťastných lidí z předchozího dne a asi 50 nových zájemců.

Cítil jsem v pátek po našem představení velkou úlevu.

Srdečné pozdravy

Mathias“

Obr.: Tato žena a její tři děti měly malárii. Její oči a zářící obličej vypovídají o ošetření MMS vše. Je to etické nebo neetické? (Foto 24 hodin po ošetření, 18 kapek MMS)

Více informací o MMS naleznete v nakladatelství Jima Humbleho na adrese www.jimhumbleverlag.com